

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și regresul statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și regresul statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.84 din 17.04.2008,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și regresul statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, aprobată cu modificări prin Legea nr.87/2001, cu modificările ulterioare.

Intervențiile legislative vizează îmbunătățirea cadrului normativ privind funcționarea Agentului guvernamental în soluționarea cauzelor prin declarația unilaterală a Guvernului și precizarea atribuțiilor Ministerului Economiei și Finanțelor în efectuarea calculului penalităților datorate pentru plata cu întârziere a sumelor

acordate de CEDO cu titlu de satisfacție echitabilă, precum și evitarea unor cheltuieli inutile de la bugetul de stat.

2. Potrivit **preambulului**, adoptarea prezentului proiect de ordonanță de urgență este motivată de creșterea numărului cauzelor repetitive comunicate Guvernului, care ar conduce la creșterea unor cheltuieli nejustificate la bugetul de stat, precum și de modificările intervenite în practica CEDO, în special cu privire la soluționarea cauzelor prin încheierea unor convenții de soluționare amiabilă și prin formularea unor declarații unilaterale de către guvernul pârât.

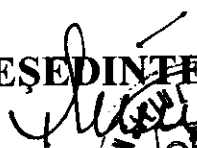
Considerăm că procedura de reglementare prin ordonanță de urgență ar trebui motivată mai fundamentat, având în vedere cerințele stabilite prin art.115 alin.(4) din Constituție, conform cărora **Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare** a căror reglementare nu poate fi amânată. De asemenea, potrivit Deciziei nr.258/2006 a Curții Constituționale prezentarea doar a necesității emiterii unei ordonanțe de urgență nu este suficientă, fiind necesară **arătarea și a situației extraordinare** ce impune urgența recurgerii la această cale de reglementare, argumentare care în formularea actuală a preambulului nu este realizată în mod convingător.

3. La **partea dispozitivă a pct.1 al articolului unic**, în acord cu prevederile art.57 alin.(2) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aceasta trebuie să fie reformulată astfel:

„1. Alineatul (1) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

Observația este valabilă și pentru reformularea în mod corespunzător a **părții dispozitive de la pct.2 și 4**.

4. La **pct.4 al articolului unic**, privind textul alin.(4) al art.10, pentru a se conferi precizie normei, recomandăm înlocuirea sintagmei „iar, în lipsă” prin expresia „iar în lipsa acestui termen, plata se efectuează”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș IERȘCU

București
Nr.475/18.04.2008